

stemmelse med Fællesudvalgets Indstilling, hvad det forhaabentlig gør, og det altsaa bliver overladt til de enkelte Sygekasser, om de vil beholde deres bemidlede Medlemmer eller ikke, og hvis de vil beholde dem, skal det staa i deres Vedtægter — at der ikke fra Administrationens Side vil blive øvet noget som helst Tryk paa Sygekasserne i Retning af at faa disse til at gaa enten til den ene eller den anden Side, enten i Retning af at holde det ude af Vedtægterne, at bemidlede Medlemmer kan optages, eller i Retning af at sætte dette ind. Det er Fællesudvalgets Tanke, saaledes som det ogsaa er blevet udtrykt i Lovforslaget, at det skal være overladt til den enkelte Sygekasse selv at raade og bømestemme over dette Anliggende.

Jeg tror hermed at have omtalt alle de Forslag, der er stillede til Landstingets Affattelse, og alle de Ændringsforslag, der er stillede til Folketingets Affattelse, og som der har været Grund for mig til at omtale. Jeg skal saa slutte med varmt at anbefale Fællesudvalgets Indstilling til det høje Ting. Jeg tror, at hvis Indstillingen her bliver vedtaget, den er jo allerede vedtaget i det andet Ting, og der altsaa bliver en Sygekasselov ud af Lovforslaget, at vi da faar en rigtig god Sygekasselov, der ikke vil hemme, men i al Almindelighed støtte Sygekasserne i deres Udvikling og alligevel vil give nogen Betyggelse overfor Statskassen med Hensyn til Tilskuddets Størrelse, saaledes at det ikke kan vedblive at stige helt ubegrænset. Jeg anbefaler derfor Fællesudvalgets Indstilling til de ærede Medlemmer.

Piper: Naar jeg og mine Meningsfæller har sluttet os til den Indstilling, der nu foreligger fra Fællesudvalget, er det med store Betæneligheder, vi har gjort det, fordi det Grundlag, hvorpaa Fordelingsreglerne hviler, efter vort Skøn ikke er heldigt. Vi havde allerede det Spørgsmaal fremme under Forhandlingerne her i Landstinget, og den Strid, der nu har været ført i Fællesudvalget, har været mellem Landstingets Flertal, hvortil vi ikke hørte, og Folketingets Flertal. Det Grundlag, som bliver det afgørende i Fremtiden for Fordelingen af Statsbidraget, vil jo være et andet end det, vi hidtil har kendt, og det er et nyt, uprøvet Grundlag, og et Grundlag, som vi kun nødig ser anvendt baade i dette og i andre Tilfælde, at Statskassen refunderer i Forhold til de Udgifter, der udredes. Det giver ikke den rette Basis for en sparsommelig Hushold-

ning, naar man oppebærer Tilskud paa den Maade. Den samme Frygt, som vi har næret overfor dette Grundlag, har ogsaa været næret indenfor i alt Fald et af de andre Partier her i Landstinget. Man har jo nu søgt ved Maksimalbidrag at drage en Grænse for den Udgiftsforøgelse, som bliver Frugten af dette nye System, og det kan ogsaa nok i nogen Maade naas, hvis dette Maksimalbidrag ikke forandres, thi saa vil der jo ikke ligge megen Garanti deri; men Maksimalbidragene medfører, at man skal drage Grænser mellem København, Købstæderne og Landet, noget, vi ikke ser er heldigt. Vi vilde have foretrukket, at man kunde have stillet samtlige Statsborgere lige.

Dette er det mest afgørende Punkt i Lovforslaget, som vi kun nødig har kunnet gaa med til. Der er ogsaa Punktet om de bemidlede, hvor vi mere kunde sympatisere med den Stemning, der har været raadende i Folketinget, end med den, der blev gjort gældende ved Forslagets Vedtagelse heroppe. Heller ikke er den Udformning af § 9, den Ændring, der nu er indført, og som skulde siges at ligge midt imellem Landstingets og Folketingets Affattelse, tilfredsstillende for os. Vi mener, at Lægerne havde staaet bedre, mere uafhængige, hvis man havde fulgt det Forslag, vi stillede, og som ogsaa blev vedtaget her i Landstinget.

Naar vi desuagtet har tiltraadt Indstillingen og agter at stemme for den, er det, fordi der trænges til Ro om denne Sag. Sygekasserne har nu i flere Aar levet i en Tilstand, der er lidet attraa- værdig. De forholdsvis bemidlede Medlemmer maatte ikke være i Sygekasserne ifølge de Beslutninger, Sygekasseinspektøren havde givet; der var ingen endelig Afgørelse truffet i denne Sag. Det var ikke heldigt at fortsætte dette Forhold i Længden. Der er nu opnaaet ganske betydelige Fordele for Sygekasserne, navnlig for Købstad- og Landsygekasserne, og det Ændringsforslag, som den højtærede Indenrigsminister har stillet i Udvalget om en Udjævningsfond, vil ogsaa bidrage til at gøre de københavnske Kasser mindre brøstholdne, end de ellers vilde blive. Tillige medfører Forslaget nu ogsaa det Gode for Barselpatienterne, at der kan gives dem en rigeligere Understøttelse af Sygekasserne, og at denne er knyttet til den Betingelse, at de skal være senge- liggende og altsaa ikke udsættes for de Sygdomsfarer, der ofte bliver en Følge af, at de staar for tidligt op. De Fordele,